

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 9 juli 2010 in zaak nr. 09/26328 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 juni 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 juli 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 augustus 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de minister, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat evident is dat nu de vreemdeling niet illegaal in Nederland verbleef en verblijft de Overeenkomst tussen de Republiek Hongarije en de Benelux-Staten (het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden) betreffende de overname van onregelmatig verblijvende personen, met Protocol, gesloten te Luxemburg op 23 januari 2002 (hierna: de overeenkomst) niet op haar van toepassing is. Daartoe betoogt de minister dat de rechtbank aldus heeft miskend dat de overeenkomst interstatelijke aangelegenheden regelt waarop de vreemdeling zich niet kan beroepen. Voorts heeft de rechtbank volgens de minister miskend dat de vreemdeling rechtmatig verblijf in de zin van artikel 8, aanhef en onder f en h, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) had en dat zodanig verblijf niet is aan te merken als regelmatig verblijf in die zin dat zou zijn voldaan aan de geldende voorwaarden voor binnenkomst en verblijf. In het licht van de preambule van de overeenkomst moet worden aangenomen dat sprake is van onregelmatig verblijf in de zin van de overeenkomst indien niet of niet meer wordt voldaan aan de geldende voorwaarden voor verblijf. Rechtmatig verblijf krachtens voornoemde onderdelen van artikel 8 van de Vw 2000 betekent derhalve niet dat sprake is van regelmatig verblijf in de zin van de overeenkomst, aldus de minister. Verder betoogt de minister dat de opvatting van de rechtbank tot gevolg heeft dat reeds het indienen van een aanvraag er toe leidt dat sprake is van regelmatig verblijf. Daardoor wordt het toepassingsbereik van de overeenkomst in belangrijke mate ingeperkt, hetgeen niet in overeenstemming is met het doel van overnameovereenkomsten, aldus de minister.

2.2. Volgens de preambule van de overeenkomst strekt de overeenkomst ertoe de overname van personen die zich illegaal op het grondgebied van de Staat van een andere Overeenkomstsluitende Partij ophouden, dat wil zeggen die niet of niet meer voldoen aan de geldende voorwaarden voor binnenkomst of verblijf, en de doorgeleiding van te repatriëren personen in een geest van samenwerking en op basis van wederkerigheid te vergemakkelijken.

Ingevolge artikel 1, aanhef en onder d, van de overeenkomst wordt onder verblijfstitel verstaan elke vergunning, ongeacht van welke aard, met uitzondering van het visum, het transitvisum en de tijdelijke toelating tot verblijf die wordt afgegeven tijdens de periode van de behandeling van een asielverzoek door de bevoegde autoriteiten van de Overeenkomst sluitende Partijen en die de betrokkene recht geeft op een wettige binnenkomst en een wettig verblijf op het grondgebied van de Overeenkomstsluitende Partijen.

Ingevolge artikel 3, tweede lid, neemt iedere Overeenkomstsluitende Partij op verzoek van de andere Overeenkomstsluitende Partij de onderdanen van een derde land over die onregelmatig op het grondgebied van de Staat van de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij verblijven en een geldige door de bevoegde instanties van de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij afgegeven verblijfstitel bezitten.

Ingevolge artikel 1 van het Uitvoeringsprotocol bij de overeenkomst worden de onregelmatige binnenkomst en het onregelmatige verblijf in de zin van de artikelen 2 en 3 van de Overeenkomst door de Overeenkomstsluitende Partijen op grond van hun respectieve nationale wetgeving vastgesteld.

Ingevolge artikel 8, aanhef en onder f, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, heeft de vreemdeling in Nederland rechtmatig verblijf in afwachting van de beslissing op een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 28, terwijl bij of krachtens deze wet dan wel op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op de aanvraag is beslist.

Ingevolge dat artikel, aanhef en onder h, voor zover thans van belang, heeft de vreemdeling in Nederland rechtmatig verblijf in afwachting van de beslissing op een beroepschrift, terwijl bij of krachtens deze wet of op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op het beroepschrift is beslist.

2.3. De te dezen relevante bepalingen van de overeenkomst zijn voldoende nauwkeurig en concreet geformuleerd om zich voor toepassing door de rechter te lenen. Het betoog van de minister dat de overeenkomst interstatelijke aangelegenheden regelt en de vreemdeling zich daarom niet op voormelde bepalingen kan beroepen, faalt derhalve.

2.4. De minister betoogt op zichzelf terecht dat rechtmatig verblijf in de zin van artikel 8, aanhef en onder f en h, van de Vw 2000 een voorlopig karakter heeft. De bewoordingen van artikel 3, tweede lid, van de overeenkomst gelezen in samenhang met de preambule bieden evenwel geen grond voor het oordeel dat rechtmatig verblijf dat voorlopig van aard is en voorafgaat aan een te nemen besluit op een asielaanvraag dan wel een uitspraak van de rechter op een tegen de afwijzing van die aanvraag

ingesteld beroep, als onregelmatig verblijf in de zin van de overeenkomst moet worden aangemerkt. Ook overigens biedt de overeenkomst geen concrete aanknopingspunten voor een uitleg in die zin.

Daarbij is in aanmerking genomen dat in artikel 1, aanhef en onder d, van de overeenkomst opgenomen omschrijving van het begrip "verblijfstitel" en het gebruik van die term in artikel 3, tweede lid, van de overeenkomst niet tot een ander oordeel leidt. Dat de desbetreffende vreemdeling over een door de aangezochte lidstaat afgegeven verblijfstitel dient te beschikken, betekent nog niet dat die vreemdeling zolang hij niet beschikt over een door de verzoekende lidstaat afgegeven verblijfstitel geacht moet worden onregelmatig verblijf te hebben in die lidstaat. Dat geldt te meer nu ingevolge artikel 1 van het Uitvoeringsprotocol bij de overeenkomst het onregelmatige verblijf in de zin van de artikelen 2 en 3 van de overeenkomst door de Overeenkomstsluitende Partijen op grond van hun respectieve nationale wetgeving wordt vastgesteld. Nu de vreemdeling ten tijde hier van belang op grond van artikel 8, aanhef en onder f onderscheidenlijk h, van de Vw 2000 rechtmatig en dus wettig hier te lande mocht verblijven, bestaat in het licht van het voorgaande geen grond voor het oordeel dat voormeld verblijf voor de toepassing van de overeenkomst als onregelmatig verblijf moet worden aangemerkt.

De omstandigheid dat, naar de minister stelt, door rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, aanhef en onder f en h, van de Vw 2000 niet aan te merken als onregelmatig verblijf in de zin van artikel 3, tweede lid, van de overeenkomst het doel daarvan wordt ondergraven kan, wat daar verder van zij, er niet aan afdoen dat de bewoordingen en de systematiek van de overeenkomst geen ruimte bieden om op voormelde onderdelen van artikel 8 van de Vw 2000 gebaseerd rechtmatig verblijf tot onregelmatig verblijf in de zin van die overeenkomst te bestempelen.

Uit het vorenstaande volgt dat de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat gegeven het ten tijde van belang rechtmatige verblijf van de vreemdeling hier te lande de minister ten onrechte de overeenkomst op haar van toepassing heeft geacht. Hetgeen in het hogerberoepschrift is aangevoerd ter bestrijding van de overweging van de rechtbank dat het claimakkoord door Hongarije is afgegeven op basis van onvolledige gegevens, behoeft derhalve geen bespreking meer.

2.5. De grief faalt.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.7. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de minister voor Immigratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

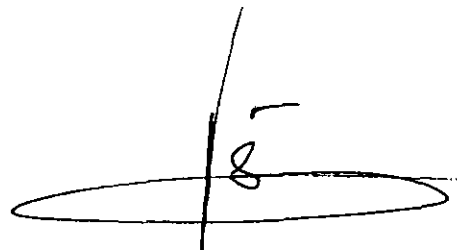
w.g. Vonk
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 november 2011

345.

Verzonden: 18 november 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr: Awb 09/26328 BEPTDN/DU

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake:

geboren op
van Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0901.21.1110,
eiseres,
gemachtigde mr. H. Postma, advocaat te Groningen;

en

De Minister van Justitie,
voorheen de Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door C.H.H.P.M. Kelderman, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 21 januari 2009 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 24 juni 2009 heeft verweerder de aanvraag afgewezen omdat Hongarije verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

Bij brief van 21 juli 2009 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 15 oktober 2009. Op 15 april 2010 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het beroep is ter zitting van 1 juli 2010 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Overwegingen

Ingevolge artikel 30, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien de vreemdeling op grond van een verdragsverplichting tussen Nederland en een ander land zal worden overgedragen aan dat land van eerder verblijf, terwijl dat land partij is

AFSCHRIJF

IND categorie:	Zwolle		
Dossier nr:			
UAD ontvangstdatum:			
Eriefnr:			
IND ontvangst datum:	12 JUL 2010		
Registratie in INDIS:	naam mdw:	JW	
	datum:	14/7	unit: 356
Invoercontrole:	naam mdw:		
	datum:		unit

bij het Vluchtelingenverdrag, het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en het verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing, dan wel zich anderszins heeft verplicht artikel 33 van het Vluchtelingenverdrag, artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en artikel 3 van het Verdrag tegen foltering en andere wrede onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing, na te leven.

In deze zaak staat, voor zover thans relevant, het volgende vast.

- Hongarije heeft een verzoek tot overname van eiseres op grond van de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van de Europese Unie van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asiolverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003) afgewezen.
- Verweerder is van mening dat Vo 343/2003 niet van toepassing is op eiseres.
- Verweerder heeft op 9 april 2009 een verzoek ingediend bij Hongarije op grond van de Overeenkomst tussen de Regering van de Republiek Hongarije en Regeringen van de Benelux-Staten (het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg, het Koninkrijk der Nederlanden) betreffende de overname van onregelmatig verblijvende personen, Luxemburg, 23 januari 2002 (hierna: Terug- en Overnameovereenkomst tussen Hongarije en de Benelux-Staten).
- Hongarije heeft op 20 april 2009 met het verzoek ingestemd (hierna : claimakkoord).
- Eiseres heeft een vluchtelingenstatus in Hongarije.
- Eiseres verbleef en verblijft niet illegaal in Nederland.

Eiseres heeft aangevoerd dat de Terug- en Overnameovereenkomst tussen Hongarije en de Benelux-Staten op haar niet van toepassing is. Daarnaast heeft eiseres nog een aantal beroepsgronden aangevoerd die gelet op het oordeel van de rechtbank geen bespreking behoeven. Voorts is eiseres van mening dat Vo 343/2003 wel op haar van toepassing is. Verweerder is van mening dat alle door eiseres aangevoerde gronden niet van belang zijn, omdat er een claimakkoord van Hongarije is.

De rechtbank is van oordeel dat de vraag of de Terug- en Overnameovereenkomst tussen Hongarije en de Benelux-Staten van toepassing is op eiseres wel relevant is. Immers, indien het claimakkoord is afgegeven op onjuiste of onvolledige gegevens dan dient dat in de weg te staan aan het gebruik daarvan. De mening van verweerder op dit punt is dusdanig in strijd met het recht dat het geen verdere bespreking behoeft.

De vraag is of terecht toepassing is gegeven aan de Terug- en Overnameovereenkomst tussen Hongarije en de Benelux-Staten. De rechtbank beantwoordt die vraag ontkennend. De Terug- en Overnameovereenkomst tussen Hongarije en de Benelux-Staten heeft tot doel "de overname van personen die zich illegaal op het grondgebied van de Staat van een andere Overeenkomstsluitende Partij ophouden, dat wil zeggen niet of niet meer voldoen aan de geldende voorwaarden voor binnenkomst of verblijf, en de doorgeleiding van te repatriëren personen in een geest van samenwerking en op basis van wederkerigheid te vergemakkelijken". Nu eiseres niet illegaal in Nederland verbleef en verblijft en in Hongarije een vluchtelingenstatus heeft, is evident dat de Terug- en Overnameovereenkomst tussen Hongarije en de Benelux-Staten niet ziet op de situatie van eiseres. De rechtbank overweegt voorts dat in het verzoek van 9 april 2009 aan Hongarije door verweerder niet is vermeld dat eiseres niet illegaal in Nederland verblijft. Het claimakkoord is door Hongarije dus afgegeven op basis van onvolledige gegevens.

De rechtbank is van oordeel dat reeds om deze twee redenen geen recht kan worden ontleend aan het claimakkoord. Het beroep is reeds om die reden gegrond.

De beroepsgronden die zien op de inhoud van de Terug- en Overnameovereenkomst tussen Hongarije en de Benelux-Staten behoeven geen bespreking, omdat de Terug- en Overnameovereenkomst tussen Hongarije en de Benelux-Staten niet van toepassing is. De vraag of Vo 343/2003 op eiseres van toepassing is, valt buiten de grenzen van dit geding. Dit temeer omdat verweerder van mening is dat Vo 343/2003 niet van toepassing is en Hongarije een claim op grond van Vo 343/2003 heeft afgewezen. Hetgeen eiseres over de toepasselijkheid van Vo 343/2003 heeft aangevoerd heeft dus geen bespreking.

De rechtbank is van oordeel dat het claimakkoord is afgegeven op basis van de niet van toepassing zijnde Terug- en Overnameovereenkomst tussen Hongarije en de Benelux-Staten en dat verweerder daarom geen gebruik kan maken van dit claimakkoord.

Gelet op het vorenstaande is het beroep gegrond.

Er bestaat aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht worden ter zake van verleende rechtsbijstand 2 punten (beroepschrift en verschijnen ter zitting) toegekend.

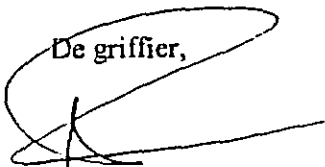
3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit;
- bepaalt dat verweerder een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen
- veroordeelt verweerder in de proceskosten, welke kosten worden bepaald op € 874,00, door verweerder te betalen aan de griffier van deze rechtbank.

Aldus gedaan door mr. B.T.C. Jordaans, rechter, in tegenwoordigheid van mr. N. Postema, griffier.

De griffier,

De rechter,

09 JUL 2010

Uitgesproken in het openbaar op

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op:

09 JUL 2010
VOOR AFDELING BESTUURSPRAAK
DE GRIFFIER VAN DE

New Babylon
Bezuidenhoutseweg 57
2594 AC Den Haag

Postbus 11756
2502 AF Den Haag
telefoon (070) 515 30 00
www.pelsrijcken.nl

**Pels Rijcken
& Droogleever**
*Fortuijn advocaten
en notarissen*

Bezorgen

De Hoogedelgestreng Heer Voorzitter van de
Afdeling bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
= 3 AUG 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	V3
BEHANDELD: OD:	PAR:

onze ref. GH/JR/51010987

uw ref. -

inzake MvJ/

Hogerberoepschrift en verzoek om een
voorlopige voorziening

G.M.H. Hoogvliet

Advocaat

t (070) 515 37 03

f (070) 515 30 91

gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl

3 augustus 2010

Hoogedelgestreng heer,

Namens de minister van Justitie, die voor deze zaak domicilie kiest te mijnen kantore,
zend ik u hierbij een hogerberoepschrift in bovengenoemde zaak.

In het licht van de Wet dwangsom, verzoek ik u bij wijze van voorlopige voorziening te
bepalen dat de minister niet gehouden is gevolg te geven aan de opdracht van de
rechtbank opnieuw op de aanvraag te beslissen met inachtneming van de uitspraak,
zolang door uw Afdeling niet op het hoger beroep is beslist.

Voor zover griffierecht verschuldigd is kan dat worden afgeschreven van de rekening-
courant van ons kantoor.

Een exemplaar van dit hogerberoepschrift, alsmede een kopie van deze brief zend ik

datum 3 augustus 2010
onze ref. GH/JR/51010987

2/2

per gewone post aan de gemachtigde van de vreemdeling in de beroepsprocedure,
mevrouw mr. H. Postma.

~~Met de meeste hoogachting,~~

~~G.M.H. Hoogvliet~~

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 AUG 2010	
ZAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DOOR:	PAR:

Hogerberoepschrift

inzake

DE MINISTER VAN JUSTITIE,
voorheen de staatssecretaris van Justitie
(Schedeldoekshaven 100,
2511 EX Den Haag),
a p p e l l a n t,
gemachtigde: mr. G.M.H. Hoogvliet,
advocaat te Den Haag
(Postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

verblijvende te
v e r w e e r d e r,
gemachtigde: mevrouw mr. H. Postma,
advocaat te Groningen
(Postbus 1010, 9701 BA Groningen)

1 Inleiding

- 1.1 Appellant, verder te noemen de minister, komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Almelo, van 9 juli 2010, op diezelfde datum door de rechtbank verzonden (Awb 09/26328).

Een kopie van de bestreden uitspraak is als **bijlage** aangehecht.

- 1.2 In de bestreden uitspraak heeft de rechtbank het beroep van verweerder van 21 juli 2009 gegrond verklaard, het besluit van 24 juni 2009 vernietigd, bepaald dat de minister een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen en een proceskostenveroordeling uitgesproken.
- 1.3 Bij besluit van 24 juni 2009 is de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen op grond van artikel 30, lid 1, aanhef en onder d Vw 2000.

In zoverre is de overweging in onderdeel 1, eerste alinea, van de uitspraak dat de aanvraag is afgewezen omdat Hongarije verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag niet (geheel) correct.

- 1.4 De minister kan zich met (onderdelen van) de bestreden uitspraak niet verenigen en komt daartegen hierbij tijdig in hoger beroep. In onderdeel 2 zullen enkele relevante achtergronden worden geschetst. In onderdeel 3 zal worden aangegeven met welke gedeelten van de uitspraak de minister zich niet kan verenigen. In onderdeel 4 zal worden uiteengezet waarom de minister zich met de bestreden onderdelen van de uitspraak niet kan verenigen (aanvulling en toelichting). In onderdeel 5 tenslotte zal een afrondende conclusie worden geformuleerd.

2 Achtergronden

- 2.1 Verweerder is naar eigen zeggen op 15 november 2008 Nederland ingereisd. Ze heeft zich op 16 november 2008 aangemeld. Op 21 januari 2009 heeft zij verzocht om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel ex artikel 28 Vw 2000. In het kader van haar aanvraag heeft verweerder geen reisdocumenten overgelegd.
- 2.2 Op 19 maart 2009 is een claim uitgegaan naar de Hongaarse Dublin Coordination Unit. In deze claim zijn relevante gegevens vermeld, waaronder de omstandigheid dat verweerder in Nederland asiel had gevraagd.
- 2.3 Bij brief van 1 april 2009 heeft de Dublin Coordination Unit gereageerd. Uit die reactie is af te leiden dat de claim op grond van de Dublin II-verordening wordt afgewezen. In dat kader heeft de Dublin Coordination Unit opgemerkt dat verweerder op 6 december

2007 in Hongarije is erkend als vluchteling. Vervolgens is in deze reactie gewezen op het feit dat tussen Hongarije en de Benelux-Staten een overnameovereenkomst bestaat en wordt aangegeven - kort weergegeven - dat bij een beroep op die overnameovereenkomst een ander orgaan dan de Dublin Coordination Unit bevoegd is.

Gedoeld wordt op de Overeenkomst tussen de Republiek Hongarije en de Benelux-Staten betreffende de overname van onregelmatig verblijvende personen van 23 januari 2002 (Tractatenblad 2002, nr. 59), nader aan te duiden als de overnameovereenkomst.

- 2.4 Op 9 april 2009 is door Nederland - kort gezegd - een beroep op de overnameovereenkomst gedaan. Bij brief van 20 april 2009 hebben de bevoegde Hongaarse autoriteiten de overname van verweerder geaccepteerd.
- 2.5 Op basis van deze acceptatie is de aanvraag van verweerder bij besluit van 24 juni 2009 met toepassing van artikel 30, lid 1, aanhef en onder d Vw 2000 afgewezen.

3 Bestreden onderdelen van de uitspraak

- 3.1 Hiervoor (onderdeel 1.3) is reeds opgemerkt dat de feitelijke overweging dat bij besluit van 24 juni 2009 de aanvraag is afgewezen omdat Hongarije verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag niet (geheel) correct is te achten. Zekerheidshalve betreft de minister deze overweging in zijn grieven.
- 3.2 In de tweede alinea op bladzijde 2 van de bestreden uitspraak heeft de rechtbank een opsomming gegeven van hetgeen in de onderhavige zaak vaststaat. Achter het laatste liggende streepje is opgemerkt dat verweerder niet illegaal in Nederland verbleef en verblijft. Die vaststelling is onjuist, althans heeft geleid tot onjuiste gevolgtrekkingen.
- 3.3 In de vierde alinea op bladzijde 2 van de bestreden uitspraak geeft de rechtbank aan van oordeel te zijn dat de vraag of de overnameovereenkomst tussen Hongarije en de Benelux-Staten van toepassing is op verweerder relevant is, omdat, als de instemming met overname is afgegeven op basis van onjuiste of onvolledige gegevens, dat in de weg dient te staan aan het gebruik van de overnameovereenkomst. Daaraan voegt de rechtbank toe dat het namens verweerder ingenomen standpunten zodanig in strijd is met het recht dat het geen verdere bespreking behoeft. Deze laatste overweging is gebaseerd op een onjuiste interpretatie van de relevante feiten als gevolg waarvan het standpunt van de minister niet op juiste waarde is geschat.
- 3.4 In de vijfde alinea op bladzijde 2 van de bestreden uitspraak beantwoordt de rechtbank de vraag of de overnameovereenkomst van toepassing is ontkennend. In dat kader overweegt de rechtbank ten onrechte:

“Nu eiseres niet illegaal in Nederland verbleef en verblijft en in Hongarije een vluchtelingenstatus heeft, is evident dat de Terug- en Overnameovereenkomst tussen Hongarije en de Benelux-Staten niet ziet op de situatie van eiseres. De rechtbank overweegt voorts dat in het verzoek van 9 april 2009 aan Hongarije door verweerder niet is vermeld dat eiseres niet illegaal in Nederland verblijft. Het claimakkoord is door Hongarije dus afgegeven op basis van onvolledige gegevens.”

De rechtbank acht het beroep vervolgens ten onrechte reeds gegrond vanwege de in dit onderdeel van het hogerberoepschrift bestreden overweging. .

- 3.5 Ten onrechte overweegt de rechtbank in de derde alinea op bladzijde 3 van de bestreden uitspraak:

“De rechtbank is van oordeel dat het claimakkoord is afgegeven op basis van de niet van toepassing zijnde Terug- en Overnameovereenkomst tussen Hongarije en de Benelux-Staten en dat verweerder daarom geen gebruik kan maken van dit claimakkoord.”

- 3.6 De rechtbank acht vervolgens het beroep ten onrechte gegrond en komt ten onrechte tot een veroordeling in de proceskosten.

4 Aanvulling en toelichting

- 4.1 De minister meent dat, nadat was gebleken dat verweerder in Hongarije erkend was als vluchteling, terecht tot uitgangspunt is genomen dat de Dublin II-Verordening in de omstandigheden van het geval van verweerder niet (meer) van toepassing was. Met de Dublin II-Verordening is immers beoogd een duidelijke en hanteerbare methode in het leven te roepen om vast te stellen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de *behandeling* van een asielverzoek. Blijkens onderdeel 4 van de preambule bij de Verordening moet de methode om vast te stellen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek gebaseerd zijn op objectieve en zowel voor de lidstaten als voor de betrokken asielzoekers eerlijke criteria. Met de methode moet met name snel kunnen worden vastgesteld welke lidstaat verantwoordelijk is, teneinde de daadwerkelijke toegang tot de procedures voor het toekennen van de vluchtelingenstatus te waarborgen en de doelstelling om asielverzoeken snel te behandelen, niet te ondermijnen. In casu staat vast dat verweerder door de Hongaarse autoriteiten als vluchteling is erkend. Nu het asielverzoek in Hongarije is gehonoreerd – de vluchtelingenstatus derhalve is toegekend – kan, mede in het licht van de definitie van het begrip “behandeling van een asielverzoek” in artikel 2, aanhef en onder e van de Verordening, geen sprake meer zijn van behandeling van een asielverzoek. Die is immers met de erkenning als vluchteling afgerond. Ook overigens is er in de Verordening geen enkele aanwijzing dat de Verordening in de situatie waarin verweerder zich bevindt nog toepasselijk zou zijn.

- 4.2 In artikel 30, lid 1, aanhef en onder d Vw 2000 is imperatief voorgeschreven dat een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel wordt afgewezen indien de vreemdeling op grond van een verdragsverplichting tussen Nederland en een ander land zal worden overgedragen aan dat land van eerder verblijf, terwijl dat land partij is bij het Vluchtelingenverdrag, het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing, dan wel zich anderszins heeft verplicht artikel 33 van het Vluchtelingenverdrag, artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en artikel 3 van het Verdrag tegen foltering en andere wrede onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing, na te leven.
- 4.3 In artikel 3.106a Vb 2000 zijn op grond van artikel 30, lid 3 Vw 2000 nadere regels gesteld ten aanzien van de toepassing van artikel 30, lid 1, aanhef en onder d Vw 2000. Ingevolge dat artikel wordt de aanvraag slechts afgewezen indien, naar het oordeel van de minister, alle relevante feiten en omstandigheden in aanmerking nemend, de vreemdeling in het betrokken derde land overeenkomstig de volgende beginselen zal worden behandeld:
- het leven en de vrijheid worden niet bedreigd om redenen van ras, religie, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, en
 - het beginsel van non-refoulement overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag wordt nageleefd, en
 - het verbod op verwijdering in strijd met het recht op vrijwaring tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of vernederende behandeling, zoals neergelegd in het internationale recht, wordt nageleefd en
 - de mogelijkheid bestaat om om de vluchtelingenstatus te verzoeken en, indien hij als vluchteling wordt erkend, bescherming te ontvangen overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag.
- In deze procedure is niet gebleken dat toepassing van artikel 30, lid 1, aanhef en onder d Vw 2000 in het licht van artikel 3.106a Vb 2000 achterwege had moeten blijven.
- 4.4 Ingevolge artikel 3.106a, lid 2 Vb 2000 wordt de aanvraag slechts afgewezen indien de vreemdeling een zodanige band heeft met het betrokken derde land dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan. Uit hoofdstuk C3/5 Vc 2000 vloeit voort dat het feit dat een derde land een overnameclaim heeft gehonoreerd erop wijst dat van een dergelijke band sprake is.
- 4.5 Ook overigens kan aan artikel 3.106a Vb 2000 geen argument worden ontleend voor de stelling dat de afwijzing van de aanvraag van verweerder op grond van artikel 30,

lid 1, aanhef en onder d Vw 2000 achterwege had moeten blijven. Blijkens de gedingstukken is dat overigens namens verweerder ook niet gesteld.

- 4.6 De rechtbank heeft feitelijk vastgesteld dat verweerder niet illegaal in Nederland verbleef en verblijft. Kennelijk heeft de rechtbank daarbij op het oog gehad op het feit dat verweerder, nadat zij hier te lande een asielaanvraag had ingediend, rechtmatig verblijf had in de zin van artikel 8, aanhef en onder f Vw 2000 en hangende de behandeling van het beroep rechtmatig verblijf had op grond van artikel 8, aanhef en onder h Vw 2000. De omstandigheid dat sprake is geweest van rechtmatig verblijf in de zin van die onderdelen van artikel 8 Vw 2000 betekent echter niet dat sprake is (geweest) van regelmatig verblijf op het grondgebied in die zin dat zou zijn voldaan aan de geldende voorwaarden voor binnenkomst of verblijf. Dat verweerder niet aan de voorwaarden voor binnenkomst (artikel 3 Vw 2000) heeft voldaan is evident. Dat in positieve zin aan verweerder verblijf zou zijn toegezegd of dat zij zou voldoen aan de voorwaarden voor verblijf, kan in gemoede niet worden volgehouden. Van legaal verblijf is en was derhalve geen sprake.
- 4.7 Dat sprake was van "rechtmatig verblijf" in de zin van eerder genoemde onderdelen van artikel 8 Vw 2000 betekent derhalve niet dat reeds sprake is van een verblijfsrecht c.q. van instemming van de zijde van het bevoegde gezag met het verblijf. In dit kader kan er niet aan worden voorbij gezien dat het hanteren van het begrip "rechtmatig verblijf" in de nationale wetgeving is terug te voeren op de Koppelingswet. In de Vreemdelingenwet is aangegeven in welke situaties vreemdelingen in Nederland kunnen verblijven. Afhankelijk van de aard van hun verblijf kunnen ze bepaalde aanspraken hebben. Hoe sterker de aard van hun verblijf is, hoe meer aanspraken ze hebben. De wetgever heeft gemeend diegenen die hier om verblijf vragen, onder meer op grond van de stelling dat zij asielrechtelijke bescherming behoeven, in de periode voordat op hun verzoeken wordt beslist niet zonder althans enige voorziening te moeten laten. Om die reden zijn verschillende situaties van "rechtmatig verblijf" onderscheiden. Het begrip "rechtmatig verblijf" is derhalve niet geïntroduceerd om aan te geven dat en in welke mate de overheid een positieve grondhouding aanneemt ten aanzien van het gewenste verblijf van de desbetreffende vreemdelingen. Rechtmatig verblijf in de zin van artikel 8 Vw 2000 als zodanig is dus niet gelijk te stellen met legaal verblijf c.q. regelmatig verblijf, in die zin dat zou moeten worden aangenomen dat is voldaan aan de geldende voorwaarden voor binnenkomst of verblijf.
- 4.8 Zoals opgemerkt, dient de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel te worden afgewezen indien de vreemdeling op grond van een overnameovereenkomst "zal worden overgedragen" aan het land van eerder verblijf, indien aan een aantal voorwaarden is voldaan. De minister meent dat de overnameovereenkomst tussen Hongarije en de Benelux-Staten interstatelijke aangelegenheden regelt en geen bepalingen bevat waarop vreemdelingen zich kunnen beroepen. De overeenkomst, althans de in deze zaak relevante bepalingen daarvan,

heeft (hebben) geen rechtstreekse werking. De minister heeft zich dan ook op het standpunt gesteld dat, als op grond van de overeenkomst een claim wordt gehonoreerd, is voldaan aan de wettelijke voorwaarde dat de vreemdeling op grond van een verdragsverplichting tussen Nederland en Hongarije zal worden overgedragen aan Hongarije. Ook aan de overige voorwaarden die in het kader van artikel 30, lid 1, aanhef en onder d Vw 2000 zijn gesteld is naar de mening van de minister voldaan, zodat de aanvraag diende te worden afgewezen.

4.9 *De minister wil aannemen dat in een situatie waarin sprake is van evident misbruik c.q. evidente misleiding van de verzoekende staat het feit dat een claim in het kader van een overnameovereenkomst is gehonoreerd niet, althans niet zonder meer, tot uitgangspunt hoeft te worden genomen. Een dergelijke situatie doet zich echter in casu niet voor.*

4.10 *Onder verwijzing naar een passage uit de preambule van de overnameovereenkomst tussen Hongarije en de Benelux-Statens heeft de rechtbank overwogen dat de overnameovereenkomst niet ziet op de situatie van verweerder omdat zij niet illegaal in Nederland verbleef en verblijft en in Hongarije een vluchtelingenstatus heeft en omdat Nederland Hongarije onvolledige gegevens zou hebben verschaft, nu bij de claim niet is vermeld dat zij niet illegaal in Nederland verblijft. Dat standpunt is, zoals blijkt uit het hiervoor reeds in ander verband opgemerkte, niet juist. Om welke reden de omstandigheid dat verweerder in Hongarije de vluchtelingenstatus heeft kan bijdragen aan de conclusie dat de overnameovereenkomst niet ziet op de situatie van verweerder, is de minister niet duidelijk. De minister gaat er derhalve van uit dat voor de rechtbank essentieel was dat verweerder naar haar oordeel niet illegaal in Nederland verbleef en verblijft en dat Nederland Hongarije onvoldoende zou hebben geïnformeerd.*

4.11 *In artikel 3, lid 2 van de overeenkomst is bepaald:*

“Iedere Overeenkomstsluitende Partij neemt op verzoek van de andere Overeenkomstsluitende Partij de onderdanen van een derde land over die onregelmatig op het grondgebied van de Staat van de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij verblijven en een geldige door de bevoegde instanties van de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij afgegeven verblijfstitel bezitten.”

Dat aan de laatste voorwaarde in het licht van de erkenning als vluchteling in Hongarije is voldaan is tussen partijen niet in geschil. In geschil is of sprake is van onregelmatig verblijf. Het begrip onregelmatig verblijf is in de onderhavige overeenkomst niet gedefinieerd. In het licht van de preambule echter moet worden aangenomen dat sprake is van onregelmatig verblijf indien niet (meer) wordt voldaan aan de geldende voorwaarden voor binnenkomst of verblijf.

Dit wordt bevestigd door de inhoud van later gesloten overnameovereenkomsten, waarin het begrip wel is gedefinieerd. In de overeenkomst tussen de Benelux-Staten en Armenië van 3 juni 2009 (Traktatenblad 2009, nr. 124) is het begrip "onregelmatig verblijvende persoon" in artikel 1, tweede lid als volgt gedefinieerd: "eenieder die niet of niet meer voldoet aan de op het grondgebied van de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij geldende voorwaarden voor binnenkomst of verblijf."

- 4.12 Het feit dat sprake is (geweest) van rechtmatig verblijf in de zin van artikel 8, aanhef en onder f en h Vw 2000 betekent niet dat is voldaan aan de voorwaarden voor binnenkomst of verblijf. Reeds vanwege het feit dat verweerder zonder reisdocumenten is ingereisd, is aan de voorwaarden voor binnenkomst (en voor een eventueel toegestaan verblijf in de vrije termijn) niet voldaan. Dat aan de voorwaarden voor verblijf overigens evenmin is voldaan blijkt uit het feit dat aan verweerder geen verblijfsvergunning wordt verstrekt.
- 4.13 De opvatting van de rechtbank heeft tot gevolg dat reeds het indienen van een aanvraag om toelating er toe leidt dat sprake is van regelmatig verblijf, als gevolg waarvan het toepassingsbereik van de overnameovereenkomst in belangrijke mate wordt ingeperkt. Dit is niet in overeenstemming met het door de Nederlandse regering met het nastreven van het sluiten van overnameovereenkomsten beoogde doel. Uit de bij brief van 21 oktober 2002 aan de Voorzitters van de Eerste en Tweede Kamer toegezonden toelichtende nota (Staten-Generaal, vergaderjaar 2002-2003, 28 662 (R 1730), nrs. 44 en 1) blijkt dat de overnameovereenkomsten ertoe strekken de feitelijke uitzetting van vreemdelingen ten aanzien van wie op basis van het nationale recht tot verwijdering is beslist, te vergemakkelijken. In bedoelde nota staat verder, onder meer:

"Door de totstandkoming van het onderhavige verdrag wordt derhalve de medewerking verzekerd van de Hongaarse autoriteiten bij de terugkeer van (...) onderdanen van derde landen die eerder in Hongarije hebben verbleven, wier verblijf alhier moet worden beëindigd nadat ten aanzien van hen onherroepelijk tot verwijdering is beslist op basis van de Vreemdelingenwet."

en

"Dit heeft tot gevolg dat verwijdering na het onherroepelijk worden van het vonnis eerder kan plaatsvinden, hetgeen met name van belang is met betrekking tot personen ten aanzien van wie op grond van de Vreemdelingenwet vrijheidsontnemende of -beperkende maatregelen zijn opgelegd."

Ter toelichting op artikel 3 is opgemerkt: "Dit artikel heeft betrekking op de overname van onderdanen van derde landen die niet of niet meer voldoen aan de op het grondgebied van de verzoekende partij geldende voorwaarden voor binnenkomst of verblijf. In dit artikel wordt aangegeven wanneer het andere land gehouden is onderdanen van een derde land over te nemen. Zo dient Hongarije op verzoek van een van de Benelux-landen een onderdaan van een derde land over te nemen wanneer hij voor binnenkomst in dat Benelux-land regelmatig op het grondgebied van Hongarije heeft verbleven. Het vierde lid regelt de gevallen waarin deze verplichting tot overname niet geldt. Zo is Hongarije in het zojuist geschetste geval niet tot overname verplicht wanneer het Benelux-land de onderdaan van het derde land in het bezit heeft gesteld van een verblijfstitel."

Uit de aangehaalde passages kan niet worden afgeleid dat is bedoeld de overeenkomst niet van toepassing te doen zijn op vreemdelingen zodra zij een aanvraag om toelating hebben ingediend en dientengevolge rechtmatig verblijf krijgen in de zin van bepaalde onderdelen van artikel 8 Vw 2000. Daarentegen blijkt dat het de bedoeling is geweest de overeenkomst ook te laten gelden voor vreemdelingen die op basis van de Vreemdelingenwet in procedure zijn geweest en uiteindelijk voor verwijdering/uitzetting in aanmerking komen.

- 4.14 Het door verweerder eerder gedane beroep op artikel 11 van de overeenkomst leidt niet tot een andere conclusie. In dit artikel is bepaald, voor zover te dezen van belang, dat de bepalingen van de overeenkomst geen afbreuk doen aan de verplichtingen die voor de desbetreffende staat onder meer uit het EVRM voortvloeien. In dit kader is door verweerder gewezen op de omstandigheden dat zij gehuwd is en inmiddels een zoontje heeft. *Inmiddels is duidelijk geworden dat het kind ook welkom is in Hongarije.* Ten aanzien van de echtgenoot van verweerder is die duidelijkheid er (nog) niet. Haar echtgenoot heeft ook een asiolverzoek hier te lande ingediend. Aan hem is echter eerder verblijf in Griekenland tegengeworpen. In verband met een ten aanzien van hem getroffen interim measure is de overdracht opgeschort. In de omstandigheden van het geval kan niet worden aangenomen dat juist op de Nederlandse autoriteiten primair de verplichting berust om de gezinseenheid te waarborgen. *Hongarije lijkt in dit verband de meest aangewezen staat om, mede in het licht van het ook voor Hongarije geldende EU-recht, het belang van de gezinseenheid ter harte te nemen.*
- 4.15 Uw uitspraak van 23 februari 2009, waarop namens verweerder evenzeer eerder een beroep is gedaan, doet aan het voorgaande niet af. In die uitspraak ging het weliswaar om de verhouding tussen de Dublin II-verordening en een overnameovereenkomst, doch in het in die uitspraak berechte geval deed zich niet de situatie voor dat de Dublin II-verordening niet geacht kon worden nog (langer) van toepassing te zijn, hetgeen hier wel het geval is.

Zie:

- ABRS 23 februari 2009, JV 2009, 172, met een kritische noot van Battjes.

5 Conclusie

- 5.1 Uit het voorgaande vloeit voort dat de rechtbank ten onrechte heeft aangenomen dat verweerder legaal in ons land verbleef en verblijft, althans dat geen sprake zou zijn van onregelmatig verblijf in de zin van de overeenkomst. De namens de minister verdedigde opvatting die er – kort gezegd – op neer komt dat uit het feit dat Hongarije op basis van de overeenkomst de claim heeft gehonoreerd moet worden afgeleid dat aan de wettelijke voorwaarden voor tegenwerping van artikel 30, lid 1, aanhef en onder d Vw 2000 is voldaan, is niet zodanig in strijd met het recht dat zij geen bespreking meer behoefde. Omdat geen sprake was van niet illegaal (lees: legaal) verblijf en evenmin sprake was van een onjuiste voorstelling van zaken richting de Hongaarse autoriteiten, heeft de rechtbank ten onrechte beslist dat de overnameovereenkomst tussen Hongarije en de Benelux-Staten niet van toepassing is.
- 5.2 De minister concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het bij de rechtbank ingestelde beroep, althans, indien zou worden geoordeeld dat de motivering van het besluit van 24 juni 2009 tekort schiet, tot vernietiging van de bestreden uitspraak voor zover daarbij de rechtsgevolgen van het besluit niet in stand zijn gelaten.

Den Haag, 3 augustus 2010

Advocaat/gemachtigde

behandeld door	mr. G.M.H. Hoogvliet
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 37 03
fax	(070) 515 30 91
e-mail	gmh.hoogvliet@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51010987
referentie	IND-0901.21.1110